

ПЧЕЛНИЦА

или

РЕДЪ КНИЖКИ ЗА ДѢЦАТА

КНИЖКА II.

Божій промыслъ.

Слънцето свѣтло заглъзе, нощната роса взе да пада, въздухътъ, маранливъ до прѣди малко, расхлади ся и вечерникътъ тихо поява. Цвѣтата въ градинѣтъ и по полето свиватъ шаренѣтъ си листовце, обвиватъ ся около себе си и увѣсватъ главичкѣтъ си о слабото стебълце; на квачкѣтъ пиленцата ся прибиратъ подъ крыліетъ ѝ и кротуватъ, а и тя сама си отпочива. Птичкѣтъ прѣстанѣхъ отъ пѣяніето си; спятъ отгорѣ на клончетата, на всяко главичката му подъ крылцѣтъ му; не е чутъ вече жужженіето на пчелѣтъ около кошарѣтъ; свършили трудѣтъ си прѣзъ деньтъ и лежатъ една до друга прибраны въ воценытъ си гнѣздца.

Овцытъ налягали врѣзъ мекѣтъ си вълнѣ, и не ехтятъ хълмоветъ отъ силното имъ блѣяніе.

Тихнѣхъ многото гласове, тихнѣ мятежѣтъ отъ играніето на дѣцата, тропотѣтъ отъ тичаніето и екотѣтъ на чловѣцѣтъ, които ходятъ на самъ на тамъ. Чукѣтъ на